

Світло Правди *per aspera ad astra*

Газета розповсюджується

безкоштовно

«Світло Правди» №34 (108) лютий 2011р. видання Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

Не даймо собі бути засліпленими

Більшість сучасних молодих людей до 20-річного віку вже піддалися навіюванню з боку засобів масової інформації, що інтимні стосунки до шлюбу - це не просто нормально, це необхідно!

Коли телевізійна програма компанії BBC досліджувала збільшення кількості випадків вагітності серед школярок, вони дійшли висновку, що в підліткових журналах все зосереджено на одному: єдине варте заняття - це секс. Тому в світі, яким правлять жадання тіла, молодим людям дуже важко впоратися з тиском з боку всього суспільства.

Та давайте по черзі. Якщо виходити з того, що відповідальність за сім'ю хлопець спроможний нести з 19-25 років, це означає, що молода людина 6-10 років до вступу в шлюб повинна жити в сексуальній стриманості. Це вирішальні для кожного хлопця роки. Це період спокус і випробувань, час, коли прокладаються рейки на все майбутнє життя. У цей час ти або навчишся перемагати хтивість і гріх, або впадеш, переможений ними. Не дивно, що диявол докладає всіх зусиль для того, щоб саме в цей час спокусити й ошукати молодих людей.

Щоб зберегти себе й бачити, з якого боку чекати атаки, необхідно знати відмінності між хлопцями й дівчатами.

1. Бог створив нас різними не тільки фізично, але й емоціонально. Коли хлопець досягає статевого дозрівання, а потім зрілості - цілий світ сексуальних переживань відкривається перед ним автоматично. Йому самому нічого не потрібно робити.

У дівчат усе по-іншому. Початок статевої зрілості не несе в собі жодних сексуальних

відчуттів. З ними відбувається щось фізичне - і тільки. Усе інше ніяк не виражається. Воно хоч і присутнє, але ніби перебуває в сплячці, допоки його не розбудять.

2. Хлопець дуже сильно реагує на вигляд жіночої краси. Не лише його емоції реагують на те, що він бачить, але й усе його тіло. Дівчата, у свою чергу, більше реагують на

фізичний контакт: ніжний дотик, ніжності, поцілунки. Коли таке відбувається перший раз, прокидаються почуття та бажання, які раніше були їм невідомі.

Саме через ці дві відмінності сексуальність для хлопців - реальність, з якою вони стикаються з початку статевої зрілості, тимчасом як для дівчат це книга за сімома печатками. Для юнака прогулянка, тримаючи дівчину за руку, - це своєрідна пригода. Ним керує цікавість чи бажання повіхвалятися, що в нього є дівчина, не більше того. Проте для дівчини це знак, що хтось зацікавлений нею і хоче щось виразити цим простим жестом. Це ощасливлює її. І коли хлопець вирішує впевнитися, що може поцілувати її, вона й уявити собі не може, що для нього це лише знадлива пригода.

Перші декілька днів для хлопця присмне доброзичливе ставлення дівчини. Однак через певний час він почуває себе зв'язаним. Він не розуміє, наскільки для неї це все серйозно. Дівчина ж, у свою чергу, не може зrozуміти причину настільки негативної реакції з його боку, і те, що

Запрошуємо читачів газети «Світло Правди» стати дописувачами нашого видання. Зробімо молодіжну газету ще цікавішою! Дізнавайтесь також новини з життя молоді на сайті Молодіжної комісії: www.mkugkc.if.ua

Якщо у вас є цікава інформація, з якою ви хотіли б поділитися з іншими читачами, то заходьте до нас у редакцію або пишіть на e-mail:

svitlo_pravdy@ukr.net

Ми дякуємо друкарні «Місто НВ» за безкоштовний друк даного номеру газети

**ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ**

м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93

Усмішка... Я б назвав її ще одним чудом світу. Адже вона така загадкова, вражаюча, захоплююча, яскрава! Усмішку ніхто не може розгадати, та кожен її бачить і дарує. **стор. 2**

У четвер, 10 лютого, у приміщені актової зали Прикарпатського Національного університету ім. В. Стефаника відбувся благодійний концерт "Разом - для молоді" **стор. 3**

Ми також хотіли б мати можливість побачити Ісуса, порозмовляти з Ним, хотіли б ще інтенсивнішого відчуття Його присутності. Однак для багатьох доступ до Ісуса сьогодні є важким. **стор. 4**

(продовження на стор. 2)

(Продовження. Початок на стор.1) починалося чарівною казкою, закінчується для неї трагедією. А виною всьому невігластво: хлопці думають, що дівчата реагують на те, що відбувається так само, як і вони, а дівчата - навпаки. Чи є це настільки трагічним? Насправді - так. Юнак поняття не має про емоціональний процес, який почався в дівчині. Він не розуміє, яку відповідальність бере на себе. Дівчата, що вперше відчувають подібні переживання, приемно вражені такими відкритими їм емоціональними глибинами й новим світом почуттів. А в результаті - розрив. Ними заволодіває неспокій, прагнення знайти кого-небудь, хто міг би надати їм захист і допомогти реалізувати те, що так і не відбулося. Таке ставлення легко може привести до "тонитви за хлопцями", коли через свої внутрішні потреби дівчина

видання Молодіжної Комісії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ

готова йти на ризик - знайти розраду в будь-якому хлопцеві чи чоловікові, який опинився поруч. І причина тому не стільки фізичний потяг, скільки емоціональний стан: потреба бути комусь потрібною.

3. У хлопців сексуальності існує сама по собі: вони легко можуть відокремити її від усього іншого, що їх цікавить. Дівчата відрізняються від них і в цьому. Для неї це частина її внутрішнього світу. У ній прокидается сильне бажання власті в ці стосунки всю себе.

Тому, дорогі хлопці, перш ніж дати зрозуміти дівчині, що вона вам симпатична, проаналізуйте, наскільки серйозні ваші наміри. Адже часто насусіх стосуються шекспірівські рядки: "Сліпа любове, що вчинила ти з моїми потъмянілими очима?"

www.fleshka-ua.com

Усмішка

Усмішка... Я б назвав її ще одним чудом світу. Адже вона така загадкова, вражаюча, захоплююча, яскрава! Усмішку ніхто не може розгадати, та кожен її бачить і дарує.

Одного разу, спілкуючись в Інтернеті, я почув, що кожна усмішка має свою історію. Як це не дивно, та тут багато чого можна взяти для себе. Але хотілося б поділитись і з вами своїми враженнями від дарованої людині усмішки, її історією...

Щира усмішка є виявом любові, і немає значення, яка вона - братерська, дружня чи коханої особи. Вона приносить неабияку радість, тепло, любов (інколи явну, інколи приховану) близькому. Ця усмішка залишиться в серці назавжди і буде незабутньою миттю протягом життя, а може, й вічності. Однак сила усмішки є ще більшою. Часто ми здивовані своїм різким покращенням настрою, але явних причин не бачимо. Відчуваємо тепло, радість, любов. А може хтось у цей момент подарував усмішку, згадавши нас? Хіба не дивовижно?! Хіба це не прекрасно?.. Можна собі уявити, якщо б я завжди після зустрічей з людьми залишав усмішку, то скільки тепла, радості та любові я б отримував назад...

Неодноразово ЗМІ повідомляють нас про те, що світ втрачає усмішку... Цікаво, що вони хочуть донести нам і звідки беруть

такі факти. Адже усмішка є невід'ємною частиною нашого життя. І яким чином можна її втратити?

Наше суспільство здійснило прорив у спілкуванні, сучасну еру називають

"інформаційною". Ніколи людство не мало такого прогресу, як зараз. Спілкування перейшло на інший якісний рівень: через Інтернет, телефони... Це відкрило нові можливості (не кажу про крайності, в які інколи впадають люди), а з ними і свої негативи. Яскравий приклад: "живе" спілкування перейшло на "екранне". Але не можна говорити про те, що усмішка зникає. Інтернет провайдери цілодобово створюють нові та нові розробки для того, щоб усмішки можна було передавати, як, наприклад, слово. Перші їхні розробки були тільки знаками (в мережі Інтернету звані "смайліками"), котрі спочатку лише писалися знаками -), :), :-), =). Згодом

(Продовження на стор. 3)

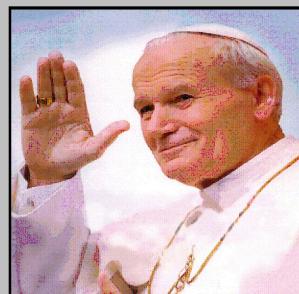
Паломницький центр спільно з Молодіжною комісією Івано-Франківської єпархії УГКЦ

організовують такі прощі по святих місцях Європи:

**27 квітня -
5 травня 2011 р.Б.:
паломництво до Риму
для участі в урочистостях з нагоди проголошення
блаженним**

Папи Івана Павла II

Пожертва - 350 євро
(без додаткових оплат)

**8 - 24 серпня 2011 р.Б.:
поїздка для молодих людей на
Світовий день молоді який проходить у Мадриді
(Іспанія)**

Пожертва - 590 євро
(без додаткових оплат)

Паломницький центр Івано-Франківської єпархії УГКЦ
м. Івано-Франківськ,
вул. Гарбарська, 20.
Тел. 03422 73-17-46 або
094-922-47-46,
e-mail: svitlo_pravdy@ukr.net
www.mkugkc.if.ua

(Закінчення. Початок на стор. 2)
 покращувалися, - ставали у вигляді символів І. Потім з розвитком комп'ютерних технологій їх удосконалювали різними звуками, анімацією та 3D-графікою так, що на даному етапі "смайлики" відіграють, я б сказав, найважливішу роль в інтернет-спілкуванні. Якщо зайди на будь-який форум, то можна побачити, якого успіху добилися розробники, а саме, щоб усмішка перейшла також і в нове

покоління разом з нами. Правда, чим більше новітні технології зростають, тим частіше усмішка стає доступнішою. Один із прикладів - вільне спілкування через web-камери. Вже не потрібно набирати символи, знаки, щоб подарувати усмішку через Інтернет, - достатньо просто усміхнутися...

Якось я зайдов на сайт одного українського телеканалу новин і здивувався... Куди б не глянув, скрізь картинки вбивств, автокатастроф, жертв,

крові. Я не побачив там ні одного смайліка. Тоді вже й зрозуміло, звідки ЗМІ бере свої факти...

Усмішка - це велика сила християн у повсякденній боротьбі. Адже це не якийсь собі там вираз обличчя, а вияв любові до близького, що змінює життя не тільки іншим, а й собі.

Усміхаймося частіше один одному - і наше життя стане набагато яскравішим! :)

Тарас ШКАМБУЛА

НОВИНИ

Відвідини з Йорданським благословенням студентських гуртожитків

У вівторок, 8 лютого, розпочалися відвідини з Йорданським благословенням гуртожитків Прикарпатського Національного університету ім. Василя Стефаника священиками-працівниками Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ.

У цей день вони завітали до гуртожитків №1 та №3.

9 лютого вони відвідали гуртожитки №4 та №5, а наступного дня зустрілися з мешканцями гуртожитків №2 та №6. Під час цих відвідин священнослужителі молилися зі студентами, окропили кімнати та самих студентів свяченю Йорданською водою, а також мали змогу поспілкуватися з ними.

У Прикарпатському університеті відбувся благодійний концерт "Разом - для молоді"

У четвер, 10 лютого, у приміщенні актової зали Прикарпатського Національного університету ім. В. Стефаника відбувся благодійний концерт "Разом - для молоді", який, нагадаємо, з

християнського оздоровчо-відпочинкового духовно-реколекційного центру в урочищі "Ровені" у с. Рибне Тисменицького району.

Під час свого привітального слова голова Молодіжної комісії о. Віталій Дем'янець підкреслив необхідність такого молодіжного центру поблизу м. Івано-Франківська, а проректор з науково-педагогічної та виховної роботи п. Ганна Карась від імені ректорату навчального закладу подякувала всім учасникам концерту за участь, а глядачів закликала проявити жертовність у цій благородній справі.

За допомогу в організації даного заходу складаємо вдячність ректору Прикарпатського Національного університету ім. В. Стефаника п. Богдану Остафійчуку, проректору науково-педагогічної та виховної роботи п. Ганні Карась, директору студентського центру дозвілля

благословення правлячого Архієрея Івано-Франківської єпархії УГКЦ Кир Володимира (Війтишина) організований Молодіжною комісією для збору коштів на будівництво молодіжного

п. Анні Якимів та всім, хто цього дня пришов на концерт.

Починаючи з 29 січня, такі концерти відбулися також по різних містах і селах області:

- 29.01. - будинок культури с. Ямниця Тисменицького району,
- 30.01. - палац культури "Прометей" (м. Бурштин),
- 5.02. - будинок культури с. Боднарів Калуського району,
- 6.02. - палац культури "Юність" (м. Калуш),
- 12.02. - будинок культури с. Нижній Струтин (Рожнятівський деканат),
- 13.02. - будинок культури смт. Богородчани,
- 26.02. - с. Крилос (Галицький район),
- 27.02. - с. Брошнів - Осада (Рожнятівський район).

У концертах приймали участь відомі на Прикарпатті та за його межами виконавці: заслужений артист України Ярослав Борута та Христина Борута, заслужена артистка України Ірина Лончина, заслужена артистка України Квітослава Гіга, Оксана Романюк, Світлана Весна, Ігор Івасів, Оксана Микицей та Оксана Сливка.

Прес-центр Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

(Продовження. Початок у номерах 105-107)

3. Зміщені у вірі

Ви "вкорінені й збудовані на Христі, зміщені у вірі" (пор. Кол. 2, 7). Лист, з якого походить цей фрагмент, був написаний святым Павлом, щоб відповісти на

видання Молодіжної Комісії Івано-Франківської Єпархії УГКЦ

називали "глупотою", показували свої обмеження, пов'язані з великими запитаннями, прихованими глибоко в людських серцях. Як наступник апостола Петра, прагну зміцнити Вас у вірі. Глибоко віrimо, що Ісус Христос приніс Себе у жертву на хресті, щоб обдарувати нас Своєю любов'ю. Через цю любов взяв

повернути Царство справедливості, миру й любові, до якого всі праґнемо.

4. Вірити в Ісуса Христа, не бачачи Його
В Євангелії описано досвід віри апостола Томи, показуючи прийняття тайни Хреста і Воскресіння Ісуса Христа. Тома був одним із 12 апостолів, ішов за Ісусом, був безпосереднім свідком оздоровлень і

Послання Святішого Отця Венедикта XVI з нагоди Світового Дня Молоді у Мадриді

потреби християн з Колос, котрі опинилися в особливій ситуації. Їхня спільнота потрапила під загрозу впливу певних культурних тенденцій, які відвертали вірних від Євангелія. Наша власна культурна ситуація не надто відрізняється від ситуації древніх колосян. По суті, наявна дуже сильна течія, що ґрунтуються на світській думці, котра прагне усунути Бога на задвірки життя людей та суспільства, пропонуючи і намагаючись створити "рай" без Нього. Однак досвід нам підказує, що світ без Бога стає "пеклом": він переповнений егоїзмом, розбитими родинами, ненавистю між особами і націями, великим браком любові, радості й надії. З іншого боку, як тільки особи і нації приймають Божу присутність, оточують Його справжньою пошаною і слухають Його голосу, будеться цивілізація любові, де шанується гідність усіх і де зростає відчуття спільноти разом з усіма її користями. Однак є християни, котрі піддаються світському способові мислення, і їх притягають релігійні течії, котрі віддаляють від віри в Ісуса Христа. Інші, хоч і не піддаються цим спокусам, дозволили охолонути своїй вірі, що, без сумніву, негативно впливає на їх моральний рівень.

Саме до тих християн, полонених ідеями, чужими для Євангелія, апостол Павло сказав про потугу смерті й воскресіння Христа. Ця тайна є основою нашого життя і центром християнської віри. Усі філософії, котрі легковажили нею і

на Себе наші гріхи і терпіння, отримав для нас прощення і відновив наш союз із Богом, відкриваючи нам дорогу до вічного життя. Таким чином ми були звільнені з того, що найбільше обтяжує наше життя, - з половину гріха. Можемо любити всіх, навіть наших ворогів, і ділити що любов із найбіднішими посеред наших сестер і братів, а також з усіма, котрі перебувають у потребі.

Дорогі друзі, так часто боїмось Хреста, бо видається, що він є запереченням життя. Насправді, однак, є навпаки! Він є Божим "так" для людства, найвищим проявом любові й джерелом, з якого тече вічне життя. Насправді, це з серця Ісуса, прибитого до Хреста, почало текти життя, назавжди досяжне для тих, яких очі піднесені до Розп'ятого. А тому я можу лише захотити Вас прийняти Хрест, знак Божої любові, як джерело нового життя. Поза Ісусом Христом, котрий воскрес із мертвих, не може бути іншого спасіння. Лише Він може звільнити нас від зла і

чудес, слухав Його слів і пережив розгубленість у зв'язку з Його смертю. Великоднього вечора Господь являється учням, але Томи не було серед них. Коли вони йому розповідають про те, що Ісус живий і що явився їм, він твердить: "Якщо не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вкладу свого пальця у місце, де були цвяхи, а й руки моєї не вкладу в бік його, - не повірю!" (Ів. 20, 25).

Ми також хотіли б мати можливість побачити Ісуса, порозмовляти з Ним, хотіли б ще інтенсивнішого відчуття Його присутності. Однак для багатьох доступ до Ісуса сьогодні є важким. Бо кружляє так багато уявлень про Ісуса, які вважаються науковими, що вони позбавляють Його величі й винятковості Його Особи. Тому, після багатьох років навчання і роздумів, у мені дозріла думка частково описати мій особистий досвід зустрічі з Христом у формі книжки, щоб майже допомогти побачити, почути і торкнутись Ісуса, в котрому Бог прийшов до нас, щоб ми могли Його пізнати. Адже сам Ісус, через вісім днів знову являючись своїм учням, говорить до Томи: "Подай сюди твій палець і глянь на мої руки. І руку твою простягни і вклади її у бік мій. Та й не будь невіруючий, - а віруючий!" (Ів. 20,27).